

Til lovforslag nr. L 138. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 21. maj 1986

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave

(Lempelse af arveafgiften for samlevende søskende og samlevende personer af samme køn)
[af Aase Olesen (RV) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse besvarelser er optrykt i et bilag til denne betænkning.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis, det radikale venstres og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) med tilslutning fra partiet venstresocialisterne, som ikke er repræsenteret ved medlemmer i udvalget, lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *flertal inden for flertallet* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker endvidere at fremsætte følgende bemærkninger, som også venstresocialisterne har tilsluttet sig:

Lovforslaget har til formål at sikre samlevende personer af samme køn den samme arveafgiftsmæssige behandling som ægtefæller, idet samlevende personer af samme køn ikke kan sikre sig en lav arveafgift gennem indgåelse af ægteskab. Dermed løser lovforslaget et stort problem for mange mennesker, som samlever med en person af samme køn.

Flertallet er dog opmærksom på, at lovforslaget ikke fuldt ud tilgodeser målgruppen, idet der kan forekomme situationer, hvor to personer af samme køn trods et årelangt fast forhold ikke har fælles bopæl, f.eks. af arbejdsmæssige årsager. Men det er imidlertid flertallets opfattelse, at sådanne situationer

vil være yderst sjældne, hvorfor problemet må løses ved udnyttelse af den fortsat eksisterende dispensationsmulighed. Lovforslaget må i sin ændrede udformning antages at dække i nærheden af 100 pct. af den tilsigtede målgruppe.

Omvendt vil lovforslaget omfatte et beskedent antal situationer, som det ikke primært var tilsigtet at omfatte. Det gælder typisk situationer, hvor en husbestyrerinde m/k er af samme køn som arvelader. Det er imidlertid ikke teknisk muligt at foretage en afgrænsning, som er så præcis, at husbestyrerindeforhold, hvor husbestyrerinden er af samme køn som arvelader, ikke omfattes. Flertallet mener dog ikke, at det hertil knyttede problem er nævneværdigt stort. For det første er antallet af husbestyrerinder yderst begrænset. For det andet er det ikke givet, at husbestyrerinden overhovedet arver. Og for det tredje består langt de fleste husbestyrerinde/arveladerforhold af to personer af forskelligt køn. Flertallet finder det derfor ikke rimeligt, at hensynet til en teoretisk forskelsbehandling af husbestyrerindesituationer, alt efter om hun er af samme køn som arvelader eller ej, skal stille sig hindrende i vejen for løsningen af et langt større problem.

Det er slet ikke ukendt i skattelovgivningen, at der kan være vanskeligheder med at udforme reglerne så præcist, at den tilsigtede målgruppe rammes fuldt ud, samtidig med at ingen rammes utilsigtet. I betragtning af, hvor få der ikke vil falde ind under bestemmelsen, selv om det var tilsigtet, og hvor få der utilsigtet vil falde ind under bestemmel-